

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/19/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1516010308
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Zelenayová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1516010308.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Zelenayovej a sudcov Mgr. Marcely Kosovej a JUDr. Petra Šamka, v trestnej veci proti obžalovaným Y. L. a G. M., pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. a iné, o odvolaniach okresnej prokurátorky a obžalovaných Y. L. a G. M. proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/58/2016 z 09.04.2019, na verejnom zasadnutí konanom dňa 22. septembra 2020 takto

rozhodol:

I.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa rozsudok Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 2T/58/2016 z 09.04.2019 ohľadne obžalovaného 1./ Y. L. v celom výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a ohľadne obžalovaného 2./ G. M. vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaným :

1./ Y. L., nar. XX.XX.XXXX/XXXX v X. M., trvale bytom E. N. - L., X. XXX/X, prechodne bytom V. 2, Z. vo väzbe od 10.06.2014 do 16.02.2015, t.č. v ÚVTOS v inej trestnej veci,

u k l a d á

podľa § 286 ods. 1 Tr. zák. § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. s použitím § 36 písm. 1/, § 37 písm. h/, písm. m/ a § 42 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 /dva/ roky a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. pre výkon uloženého trestu sa obžalovaný zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušuje sa rozsudok Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 4T/77/2016 z 09.09.2016, právoplatný 09.09.2016, v časti výroku o treste, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

2./ G. M., nar. XX.XX.XXXX/XXXX v Z., trvale bytom O. ul. č. 7, Z., vo väzbe od 10.06.2014 do 13.01.2015, t.č. na slobode

u k l a d á

podľa § 323 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/ a § 42 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3/tri/ roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. pre výkon uloženého trestu sa obžalovaný zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. sa obžalovanému ukladá aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkého druhu na dobu 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušuje sa trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. OT/23/2016 z 13.01.2016, právoplatný 13.01.2016, v časti výroku o treste, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Vo zvyšných častiach napadnutý rozsudok zostáva nedotknutý.

II.

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného Y. L., nar. XX.XX.XXXX/XXXX v X. M., trvale bytom E. N. - L., X.

XXX/X, prechodne bytom V. 2, Bratislava, ako nedôvodné, z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

I. rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 2T/58/2016 z 09.04.2019 boli obžalovaní Y. L. a G. M. uznaní za vinných a to obžalovaný Y. L. vo viacčinnom súbahu z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., z prečinu poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 286 ods. 1 písm. h) Tr. zák. a z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. b) Tr. zák. v znení zák. č. 1/2014 Z.z. a obžalovaný G. M. zo zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. v jednočinnom súbahu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že :

dňa 10.06.2014 v čase krátko po 04:52 hod na území Rakúskej republiky na diaľnici pred obcou Kitssee obvinený Y. L. jako vodič prenajatého úžitkového motorového vozidla zn. VW G., S.: BA XXX OE, patriace spoločnosti AUTO L.-L., s.r.o. so sídlom v Bratislave, na Račianskej ulici Č. 184/B, v ktorom na zadnom sedadle za spolujazdcom sedel obvinený G. M. a v zadnom priestore obvinený W. W., nereagoval na svetelné a zvukové znamenia hliadky Diaľničnej policajnej inšpekcie Potzneusiedl v zložení V. N. a X. Y., používajúce služobné motorové vozidlo Rakúskej polície zn. VW M., EČV: "A" BP XXXXX, k zastaveniu nakoľko v priestoroch vozidla zn. VW Transporter, EČV: BA XXX OE sa nachádzali odcudzené dva bicykle zn. Genesis Atlanta a motorka zn. Yamaha, postupne zrýchľoval, pohyboval sa po strede vozovky a bránil pohybom do strán služobnému motorovému vozidlu hliadky rakúskej polície k predbehnutiu, na čo prenasledované vozidlo v čase o 05:06 hod. cez hraničný priechod Jarovce - Kitssee prekročilo rakúsko-slovenskú štátnu hranicu, pričom hliadka Diaľničnej policajnej inšpekcie Potzneusiedl pokračovala v prenasledovaní vozidla i na území Slovenskej republiky a to na základe čl. 8 Zmluvy medzi Slovenskou republikou a Rakúskou republikou o policajnej spolupráci (cezhraničné prenasledovanie), obvinený L. viedol prenasledované vozidlo v smere do Bratislavy, na čo použil výjazd z diaľnice Rusovce-Jarovce, pokračoval v smere na odbočku Jarovce a po ceste III. triedy číslo 1020 k železničnému priecestiu, kde sa práve spustilo priecestné zabezpečovacie zariadenie, čo obvinený L. nerešpektoval a pri prekonávaní železničného priecestia zachytil závorové raho v smere z Jaroviec do Petržalky ktoré poškodil a z ktorého časť aj odlomil. Na to pokračoval v jazde, odbočil na križovatke doľava a pokračoval po ceste I. triedy 2 (1/2) v smere do mestskej časti Petržalka na Dolnozemskej cestu , kde sa pripojili postupne k prenasledovaniu vozidla hliadka PZ v zložení ppráp. V. J., práp. W. B. a práp. V. Y. na služobnom motorovom vozidle zn. Nisan X - Trial, EČV: BA XXX SV, hliadka PMJ v zložení ppráp. G. F. a nstržm. I. O. na služobnom motorovom vozidle značky VW Golf, EČV: BL XXX GO a hliadka PZ v zložení ppráp. Mgr. V. Q. a nstržm. Y. Y. na služobnom motorovom vozidle zn. Seat Leon, EČV: BL XXX DB. Pri pokuse odbočiť z Dolnozemskej cesty do protismeru na Kutlíkovú ulicu zostalo prenasledované vozidlo stáť, nakoľko v ďalšom pohybe mu bránili zvodidlá a vyvýšená trávnatá časť, na čo hliadka rakúskej polície zastavila služobné motorové vozidlo za zadnou časťou vozidla zn. VW Transporter, EČV: BA XXX OE, príslušníci rakúskej polície vystúpili zo služobného

motorového vozidla a pokúsili sa zakročiť proti posádke vozidla, na čo obvinený L. úmyselne zaradil spiatočku a okrem iného narazil zadnou časťou vozidla do oblasti ľavého predného kolesa služobného motorového vozidla rakúskej polície, pričom príslušníci rakúskej polície použili proti prenasledovanému vozidlu služobné zbrane ale bez výsledku, lebo obvinený L. vycúval a pokračoval vo vedení vozidla veľkou rýchlosťou po Dolnozemskej ceste v smere na most Apollo. V prenasledovaní vozidla pokračovali len slovenské hliadky PZ, pričom prenasledované vozidlo sa naďalej pohybovalo veľkou rýchlosťou, jazdilo v protismere a z pruhu do pruhu a ohrozovalo ďalších účastníkov cestnej premávky. Na úrovni objektu Porsche Interauto obvinený G. M. otvoril bočné dvere na prenasledovanom vozidle a následne začal z priestorov vozidla vyhadzovať pred služobné motorové vozidlá a v smere na služobné motorové vozidlá rôzne predmety, skrutkovače, servisné náradie, kľúče, kolesá od odcudzených bicyklov a rámy odcudzených bicyklov a nakoniec obvinený M. z vozidla vystrčil ruku, v ktorej držal krátku zbraň Čiernej farby, s ktorou mieril na služobné motorové vozidlá. Osádka prenasledovaného vozidla bola opakovane vyzývaná k zastaveniu vozidla, na čo nereagovala a preto boli hliadkou PZ v zložení ppráp. V. J., ppráp. W. B. a ppráp. V. Y. použité donucovacie prostriedky /varovný výstrel do vzduchu a zbraň/ v dôsledku čoho došlo k poškodeniu pneumatík prenasledovaného vozidla a k jeho zastaveniu v ľavom jazdnom prúde pred nájazdom na most Apollo. Po vystúpení obvinených z priestorov vozidla za použitia ďalších donucovacích prostriedkov /hrozba zbraňou, hmaty, chvaty, údery a kopy sebaobrany, putá/ boli v čase o 05:15 hod. obmedzení na osobnej slobode a predvedení na útvar PZ, pričom pri vizuálnej prehliadke vozidla v priestore za prednými sedadlami bolo zistené, že sa tam okrem iného nachádzali odcudzený motocykel zn. Yamaha a plynová zbraň - pištoľ nemeckej výroby zn. Umarex - Walther CP 99 Compact, kal. 4,5 mm, výrobné číslo 13CO1832 so zásobníkom s 11 kusmi oceľových striel a plynovou bombičkou patriace obv. M..

Obvinený Y. L. sa tohto konania dopustil napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu v Dunajskej Strede sp. zn. 1T/183/2009 zo dňa 08.12.2009 právoplatný dňa 26.06.2010, bol uznaný vinný zo spáchania dvojnásobného prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a za to bol odsúdený k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov, výkon ktorého bol podmienenečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov a súčasne mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 4 roky, t.j. v období od 26.06.2010 do 26.06.2014.

Obvinený Y. L. v dôsledku poškodenia pricestného zabezpečovacieho zariadenia v kilometroch 115,659 v obvode železničnej stanice Bratislava-Petržalka spôsobil poškodenej spoločnosti Železnice Slovenskej republiky Bratislava, so sídlom v Bratislave na Klemensovej ul. č. 8 škodu vo výške 482,24 eur.

Obvinený Y. L. v dôsledku úmyselného poškodenia zapožičaného úžitkového motorového vozidla zn. Volkswagen Transporter, EČV: BA XXX OE, spôsobil poškodenej spoločnosti AUTO ROTOS-ROZBORA, spol. s r.o. so sídlom v Bratislave na Račianskej ul. č. 184/B majetkovú škodu vo výške 734,68 eur, pričom na tomto vozidle v dôsledku jeho poškodenia vznikla celková majetková škoda vo výške 4 476,81 eur.

Obvinený G. M. v dôsledku konania, ktoré spočívalo vo vyhadzovaní predmetov a ich dopadu na služobné motorové vozidlá, spôsobil na služobnom motorovom vozidle zn. Nissan X-Trial, EČV: BA XXX SV, poškodenie karosérie na ľavej prednej časti vozidla v oblasti stĺpika, preliačenie ľavého predného blatníka a na ľavej prednej strane karosérie a na služobnom motorovom vozidle zn. Volkswagen Golf, EČV: BL XXX GO, poškodenie zadného nárazníka v strede a predného pravého nárazníka v oblasti za svetlom, spôsobili poškodenému Krajskému riaditeľstvu PZ v Bratislave, so sídlom v Bratislave na Špitálskej ulici č 14 škodu vo výške 451,74 eur.

Za to boli prvostupňovým súdom odsúdení:

Obžalovaný Y. L. podľa § 286 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, písm. n/, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 2 , § 41 ods. 1, § 42 ods. 1 Tr. zák. k súhrnnému a úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 2 roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. bol pre výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súčasne bol zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 4T/77/2016 zo dňa 09.09.2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol obvinený Y. L. zaviazaný k povinnosti nahradiť pošk. Železnice SR so sídlom Klemensova ul.č. 8, Bratislava škodu v sume 482,24 € a poškodenej spoločnosti Auto Rotos Rozbora s.r.o. so sídlom Račianska ul.č. 184/B, Bratislava škodu v sume 4.476,81 €.

Obžalovaný G. M. podľa § 323 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, písm. n/, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 2, §41 ods. 1, § 42 ods. 1 Tr. zák. k súhrnnému a úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 3 roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b / Tr. zák. bol pre výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol súčasne zrušený výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 0T/23/2016 zo dňa 13.01.2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol obžalovaný G. M. zaviazaný k povinnosti nahradiť Krajskému riaditeľstvu PZ v Bratislave so sídlom Špitálska ul. 14, Bratislava, škodu v sume 451,74 €.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ (Tr. zák.) súd uložil obžalovanému aj trest prepadnutia veci a to plynovej pištole zn. Umarex - Walther CP 99 Compact kal. 45 mm výrobného čísla 13CO1832 so zásobníkom a plynovou bombičkou patriacej obvinenému.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. súd mu uložil aj ochranné protitoxikomanické liečenie, ktoré vykoná ambulantnou formou.

Naproti tomu bol podľa § 285 písm. c) Tr. por. obž. W. W., nar. XX.XX.XXXX/XXXX v Z., trvale bytom W. pri Z. č. XXX, vo väzbe od 10.06.2014 do 27.10.2014, t.č. v ÚVTOS v inej trestnej veci, spod obžaloby OP Bratislava V sp. zn. 3 Pv 325/14 zo dňa 25.05.2016 pre zločin útoku na verejného činiteľa spolupáchatelstvom podľa § 20, § 323 ods. 1, písm. a/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. a/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, uvedenom b (správne v) obžalobe oslobodený, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. boli poškodení Krajské riaditeľstvo PZ v Bratislave so sídlom Špitálska č. 14, Bratislava a spol. Auto Rotos Rozbora spol. s r.o. so sídlom Račianska 184/B, Bratislava s nárokom na náhradu škody odkázaní na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku, hneď po jeho vyhlásení, teda v zákonnej lehote, ako osoby oprávnené na podanie odvolanie podľa § 307 ods. 1 písm. b/ Tr. por. podali odvolanie obžalovaní Y. L. a G. M., obaja proti výroku o treste.

Následne, písomne 12.04.2019, teda v zákonnej lehote, ako oprávnená osoba v zmysle § 307 ods. 1 písm. a/ Tr. por., podala odvolanie aj okresná prokurátorka a to proti výrokom o treste napadnutého rozsudku s tým, že v ňom poukázala na odsudzujúce výroky rozsudku ohľadne obidvoch obžalovaných Y. L. a G. M. a že odvolanie po obdržaní písomne vyhotoveného rozsudku odôvodní osobitným podaním. V následnom odôvodnení odvolania z 24.06.2019 prokurátor, s poukazom na už podané odvolanie proti výroku o treste vo vzťahu k obžalovaným Y. L. a G. M. a s poukazom na podanú obžalobu v predmetnej veci a vyhlásený rozsudok, v jeho odsudzujúcej časti a následné odôvodnenie vo vzťahu k obžalovaným L. a M. k uloženým druhom a výmerám trestov uviedol, že s rozhodnutím súdu sa stotožňuje, pokiaľ ide o ustálený skutkový stav a právnu kvalifikáciu konaní obžalovaných Y. L. a G. M.. Nesúhlasí s postupom súdu, v rámci ktorého obžalovanému L. uložil síce nepodmienečný, ale len trest odňatia slobody v trvaní 2 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a obžalovanému M. uložil taktiež nepodmienečný, ale len trest odňatia slobody v trvaní 3 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súd tak postupoval v rozpore s ustanoveniami Trestného zákona a to konkrétne v rozpore s ustanoveniami § 34 ods. 1, § 34 ods. 4, § 36 písm. n/, § 38 ods.2,

§ 41 ods. 2, § 42 ods. 2 veta prvá Tr. zák., § 286 ods. 1 Tr. zák. a § 323 ods. 2 Tr. zák. Poukázal na to, že súd v odôvodnení výroku o treste uviedol, že pri úvahách o druhu a výmere trestu prihliadol, okrem iného, aj na poľahčujúcu okolnosť, vymedzenú v ustanovení § 36 písm. n/ Tr. zák., teda na skutočnosť, že obžalovaní L. a M. napomáhali pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Namietal však, že v odôvodnení rozsudku súd neuviedol akékoľvek dôkazy alebo skutočnosti, ktoré ho viedli k použitiu uvedenej poľahčujúcej okolnosti. Argumentoval tým, že z výsledkov dokazovania, ktoré bolo vykonané v prípravnom konaní a v súdnom konaní, nie sú mu známe dôkazy alebo skutočnosti, ktoré by odôvodňovali postup súdu, v rámci ktorého by mal prihliadnuť na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., nakoľko pokiaľ by sa súd riadne oboznámil s obsahom vyšetrovacieho spisu, zistil by, že obžalovaný L. v rámci prípravného konania, teda v rámci výsluchov pred vyšetrovateľom PZ v procesnom postavení obvineného, opakovane využil právo a odmietol sa k veci vyjadriť, pred sudcom pre prípravné konanie Okresného súdu Bratislava V pri rozhodovaní o (ne)vzatí do väzby sa síce k spáchaniu trestnej činnosti priznal, nakoľko uviedol, že to, čo je uvedené v uznesení o vznesení obvinenia, sa zakladá na pravde a skutok sa stal tak, ako je tam popísaný, ale súčasne aj uviedol, že nikoho nevidel z auta vyhadzovať nejaké predmety a nevie o tom, že niekto z auta vyhadzoval nejaké predmety, že ani nevedel, že prerazil závoru na hraniciach a až keď závoru prerazil, všimol si, že ich prenasledujú rakúski policajti a vtedy mu G. M. aj povedal, aby nezastavoval, lebo mu prestrelí koleno. V rámci hlavného pojednávania, ktoré sa konalo 22.01.2019, obžalovaný L. síce urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., ale o účasti obžalovaného W. W. na žalovanej trestnej činnosti uviedol, že bočné dvere na vozidle boli otvorené, myslel si, že ich otváral G., lebo W. bol úplne vzadu.

Taktiež namietal, že súd by taktiež zistil, že obžalovaný G. M. v rámci prípravného konania, teda v rámci prvotného výsluchu pred vyšetrovateľom PZ v procesnom postavení obvineného a v rámci výsluchu pred sudcom pre prípravné konanie Okresného súdu Bratislava pri rozhodovaní o (ne)vzatí do väzby spáchanie trestnej činnosti v plnom rozsahu priznal a zo spáchania trestnej činnosti aj usvedčoval spolupáchateľov, obvinených L. a W.. Obžalovaný M. v rámci ďalších výsluchov pred vyšetrovateľom PZ však spáchanie trestnej činnosti v plnom rozsahu poprel, nakoľko uviedol, že nie je si vedomý, že by útočil na policajtov, bočné dvere na vozidle otvoril on, bicykle vyhadzoval z dôvodu, lebo vedel, že sú kradnuté, aby neboli pri nich v aute, chcel ich hodiť za zvodidlá, W. bol v zadnej časti za ním a po celý čas pridržieval motorku a on vyhadzoval veci z bočných dverí, na pravú stranu, raz tam bol chodník a raz zvodidlá, pričom netušil, že sa to bude odrážať. Pokiaľ uviedol, že bočné dvere na vozidle otvoril W., vypovedal tak pod nátlakom pri výsluchu zo strany príslušníčky, ktorá ho vypočúvala a prísediacich. V rámci hlavného pojednávania, ktoré sa konalo 22.01.2019, obžalovaný M. síce urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., ale o účasti obžalovaného W. W. na žalovanej trestnej činnosti uviedol, že bočné dvere na pravej strane vozidla otvoril on, W. držal, resp. sedel na motorke a nič nevyhadzoval, W. stále držal motorku, ktorá bola v zadnej časti po ľavej strane za šoférom. Po zastavení vozidla jeho vytiahli ako prvého cez pravé bočné dvere, vtedy bol W. asi pri tej motorke, potom vytiahli L. alebo W., nevedel v akom poradí a kadiaľ vyťahovali ostatných. Po prečítaní časti výpovede z prípravného konania, obžalovaný M. uviedol, že to, čo dnes vypovedal, je pravda a v časti, kde vypovedal, že dvere otváral W., to nie je pravda.

Prokurátor ďalej argumentoval tým, že predpokladom pre použitie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu je aktívna spolupráca páchatel'a pri objasňovaní svojej trestnej činnosti, ako aj trestnej činnosti spolupáchateľov a vyžaduje sa aj aktívna účasť páchatel'a pri vyšetrovaní trestnej činnosti a to najmä vo forme uvádzania dôkazov, ktoré slúžia na objasnenie skutkových okolností trestného činu a ktoré umožnia v podstatnej miere objasniť trestnú činnosť. Ako však vyplýva z vyjadrení obžalovaných L. a M., nie je možné dospieť k záveru, že obžalovaní napomáhali pri objasňovaní trestnej činnosti vyšetrovateľom PZ a sudcom a preto vo vzťahu k týmto páchatel'om nie je možné použiť ustanovenie § 36 písm. n/ Tr. zák. V dôsledku tohto záveru sa mení aj pomer poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností a pri prevahe priťažujúcich okolností sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Preto mal súd pri prevahe pomeru priťažujúcich okolností ukladať trest vo vzťahu k obžalovanému L. v sadzbe 2 roky + 4 mesiace až 5 rokov a vo vzťahu k obžalovanému M. v sadzbe 4 roky+8 mesiacov až 8 rokov.

Ďalej prokurátor uviedol, že súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vo vzťahu k obžalovanému M. prehliadol aj znenie ustanovení § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák. , z ktorých vyplýva, že ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby

odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu a že súhrnný trest uloží podľa zásad na uloženie úhrnného trestu. Ako vyplýva z rozhodnutia súdu, súd obžalovaného M. odsúdil aj pre trestný čin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák., teda pre zločin a obžalovanému uložil úhrnný a súhrnný trest, nakoľko obžalovanému ukladal trest za dva skutky, konkrétne za skutok zo dňa 10.06.2014, právne kvalifikovaný ako zločin útoku na verejného činiteľa spolupáchateľstvom podľa § 20, § 138 písm. a/, § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona a prečin poškodzovania cudzej veci spolupáchateľstvom podľa § 20, § 245 ods. 1 Tr. zák. a za skutok zo dňa 10.01.2016, právne kvalifikovaný ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák., pre ktorý bol obžalovaný už právoplatne odsúdený Okresným súdom Bratislava II, konkrétne trestným rozkazom sp. zn. OT/23/16 zo dňa 13.01.2016, právoplatným dňa 13.01.2016. Pokiaľ teda súd obžalovanému M. ukladal aj súhrnný trest, teda trest za tri úmyselné trestné činy, z ktorých jeden bol zločinom a ktoré boli spáchané dvomi samotnými skutkami, mal zvýšiť hornú hranicu trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu, teda mal ukladať pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 2 Tr. zák. s poukazom na ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody v sadzbe 4 roky + 8 mesiacov až 10 rokov + 8 mesiacov.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vo vzťahu k obžalovanému M. prehliadol aj ustanovenie § 42 ods. 2 veta prvá Tr. zák., z ktorého vyplýva, že spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatelovi skorším rozsudkom. Súd prehliadol, že výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II sp. zn. OT/23/2016 zo dňa 13.01.2016, teda výrok o treste, ktorý bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/58/2016 zo dňa 09.04.2019 zrušený, obsahuje aj výrok o uložení trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkého druhu na dobu 18 mesiacov, pričom vo výroku o treste v napadnutom rozsudku tento trest zákazu činnosti už súd neuložil a to napriek tomu, že výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II sp. zn. OT/23/2016 zo dňa 13.01.2016 zrušil a obžalovanému ukladal súhrnný trest.

Vzhľadom na odôvodnenie výroku o treste, že súd prihliadol na osobu obžalovaného Y. L. a obžalovaného G. M., pomery páchatel'ov, ich postoj k spáchanému skutku, teda úprimné priznanie a oľutovanie a prejavenu snahu po náprave, ako aj na doterajšie odsúdenia oboch obžalovaných a u obžalovaného M. na ochotu liečiť sa z drogovej závislosti namietal, že pokiaľ by súd skutočne na tieto skutočnosti prihliadol pri úvahách o druhu a výmere trestu, musel by zákonite dospieť k iným záverom, ako sú uvedené vo výroku o treste, keď prehliadol spôsob, akým obžalovaní spáchali činy a ich následky. Podľa prokurátora obžalovaný L. sa dopustil konaní, ktoré naplňajú zákonné znaky skutkových podstát troch trestných činov, konkrétne prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., prečinu poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 286 ods. 1 písm. h/ Tr. zák. a prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. a dopustil sa aj ďalšieho konania voči poškodeným V. N. a X. Y., policajtom Rakúskej republiky, ktorí obžalovaných prenasledovali z územia Rakúskej republiky na územie Slovenskej republiky a ktoré bolo na území Slovenskej republiky vo vzťahu k obžalovanému L. právne kvalifikované ako zločin útoku na verejného činiteľa spolupáchateľstvom podľa § 20, § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. Obžalovaný M. sa dopustil konania, ktoré naplňa zákonné znaky skutkových podstát dvoch trestných činov, konkrétne zločinu útoku na verejného činiteľa spolupáchateľstvom podľa § 20, § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. a prečinu poškodzovania cudzej veci spolupáchateľstvom podľa § 20, § 245 ods. 1 Tr. zák.

Podľa prokurátora súd aj prehliadol, že v dôsledku konania obžalovaných bolo ohrozené zdravie viacerých príslušníkov PZ a majetok, patriaci Policajného zboru, spoločnosti Železnice Slovenskej republiky a spoločnosti Auto Rotos Rozbora s.r.o., nevyhodnotil ani okolnosti, za ktorých boli činy spáchané, skutočnosť, že obžalovaní sa na území Rakúskej republiky dopustili majetkovej trestnej činnosti, krádeží bicyklov a motocykla, že už na území Rakúskej republiky nerešpektovali pokyny rakúskej polície na zastavenie motorového vozidla, pričom v tomto konaní pokračovali aj na území Slovenskej republiky. Nevyhodnotil ani zavinenie a pohnútku obžalovaných, ktorí konaniami, pre ktoré boli odsúdení, sa snažili na území Rakúskej republiky a najmä na území Slovenskej republiky vyhnúť kontrole zo strany orgánov polície a zakryť tak skutočnosť, že na území Rakúskej republiky sa dopustili majetkovej trestnej činnosti a riadne ani nevyhodnotil príťažujúce okolnosti a poľahčujúce okolnosti a ich vzájomný pomer. V neposlednom rade súd sa ani nezaoberal osobami obžalovaných, nakoľko obžalovaný L. v čase spáchania trestnej činnosti (ku dňu 10.06.2014) bol 10 krát súdne trestaný a

to najmä pre trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia a obžalovaný M. ku dňu spáchania trestnej činnosti bol 9 krát súdne trestaný a to najmä pre násilnú a majetkovú trestnú činnosť. O sklone obžalovaných k sústavnému páchaniu trestnej činnosti svedčí aj skutočnosť, že v čase rozhodnutia súdu, teda ku dňu 09.04.2019, obžalovaný L. bol už 13 krát súdne trestaný a obžalovaný M. bol už 14 krát súdne trestaný.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti prokurátor navrhol, aby Krajský súd v Bratislave podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/ Tr. por. zrušil rozsudok prvostupňového súdu vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol vo veci rozsudkom tak, že obžalovaného Y. L. odsudzuje podľa § 286 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 1 a § 42 ods. 1 Tr. zák. k úhrnnému a súhrnnému trestu odňatia slobody v hornej polovici zmenenej trestnej sadzby a podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. ho zaradí pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a súčasne podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zruší výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 4T/77/2016 zo dňa 09.09.2016, právoplatný dňa 09.09.2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a obžalovaného G. M. odsudzuje podľa § 323 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 1, ods. 2 a § 42 ods. 1 Tr. zák. k úhrnnému a súhrnnému trestu odňatia slobody v dolnej polovici zmenenej trestnej sadzby a podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a zaradí ho pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. mu uloží aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkého druhu na dobu 18 mesiacov a súčasne podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zruší výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 0T/23/2016 zo dňa 13.01.2016, právoplatný dňa 13.01.2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona mu uloží aj trest prepadnutia veci a to plynovej pištole zn. Umarex - Walther CP 99 Compact kal. 45 mm, výrobného čísla 13CO1832, so zásobníkom a plynovou bombičkou.

Obžalovaný Y. L., prostredníctvom obhajkyne, zahlásené odvolanie písomne odôvodnil 14.08.2019 s tým, že smeruje proti výroku o treste, vzhľadom na vyhlásenie o vine a navrhol, aby Krajský súd v Bratislave zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložil mu trest súhrnný a súčasne zruší výrok o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava V, sp.zn. 4T/77/2016 z 09.09.2016, ako aj výrok o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava V, sp.zn. 3T/115/2017 zo dňa 29.03.2018, nakoľko je toho názoru, že prvostupňový súd pochybil pri ukladaní súhrnného trestu, keď nezrušil aj výrok o treste uložený Okresným súdom Bratislava V sp. zn. 3T/115/2017 zo dňa 29.03.2018, nakoľko skutky, ktorých sa dopustil, spáchal pred vyhlásením tohto rozsudku a preto navrhol jeho odvolaniu vyhovieť a z uvedených dôvodov navrhol odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava V zamietnuť.

Obžalovaný G. M., prostredníctvom obhajkyne, 30.07.2019 taktiež písomne odôvodnil zahlásené odvolanie na hlavnom pojednávaní voči rozsudku s poukazom na uznanú vinu a odsúdenie, keď namietal, že súd pri úvahách o druhu a výmere trestu nezohľadnil všetky zásady ukladania trestu pri zabezpečení individuálnej a generálnej prevencie za splnenia zákonných podmienok, síce ukladal súhrnný aj úhrnný trest, avšak nesprávne ustálil rovnováhu priťažujúcich a poľahčujúcich okolností v zmysle § 38 Tr. zák. a nebral do úvahy jeho predchádzajúce odsúdenie, ktoré v súčasnej dobe vykonáva, kedy bol rozsudkom Krajského súdu vo Viedni odsúdený. Trest je podľa jeho názoru neprímerane prísny, s poukazom na jeho doznanie a oľutovanie celej skutočnosti a myslí si, že jeho konaniu nezodpovedá ani právna kvalifikácia skutku. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a v plnom rozsahu vyhovel jeho odvolaniu a zároveň, zamietol odvolanie okresného prokurátora, nakoľko toto je chaotické a z celého odvolania nie je zrejmé, či smeruje len voči spoluobžalovanému Y. L. alebo aj voči G. M..

V súlade s ustanovením § 314 Tr. por. boli všetky podané odvolania zaslané všetkým procesným stranám na prípadné vyjadrenie k nim, čo ku dňu rozhodovania odvolacieho súdu využili iba obaja obžalovaní tak, ako vyplýva z vyššie uvedeného, keď navrhli odvolanie prokurátora zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí senátu odvolacieho súdu, ktoré sa z dôvodu pandémie a z dôvodu, že v čase jeho konania sa obžalovaný Y. L. nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Želiezovce v inej veci a aj na jeho žiadosť, konalo prostredníctvom video-konferenčného zariadenia, pomocou

ktorého bol obžalovaný Y. L. účastný verejného zasadnutia a za prítomnosti obžalovaného G. M., oboch ich obhajkyň, prokurátorky a splnomocnenca poškodenej spoločnosti Auto Rotos-Rozbora s.r.o. a za splnenia zákonných podmienok v neprítomnosti poškodených Železnice SR a Polície SR, KR PZ, prokurátorka v konečnom návrhu uviedla, že navrhuje vyhovieť odvolaniu prokurátora s tým, že vzhľadom na nesprávne ustálenie priťažujúcich a poľahčujúcich okolností a ich pomeru, došlo oboch obžalovaných k uloženiu trestu pod zákonom stanovenú trestnú sadzbu a u obžalovaného G. M. aj na neuloženie trestu zákazu činnosti a preto navrhla v plnom rozsahu vyhovieť odvolaniu prokurátora.

Obhajkyňa obžalovaného Y. L. sa pridržala písomne podaného odvolania a navrhla uložiť obžalovanému súhrnný trest aj k odsúdeniu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 3T/115/2017 s tým, že k odvolaniu prokuratúry má výhrady ohľadne neuznania, resp. namietania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., nakoľko si nevie predstaviť, ako inak má obžalovaný napomáhať, keď sa dozná k trestnej činnosti.

Obhajkyňa obžalovaného G. M. sa pridržala písomných dôvodov odvolania s tým, že obžalovaný bol medzičasom podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom, ktorý aj vykonáva. Uviedla, že medzičasom sa obžalovanému 04.09.2020 narodilo dieťa, rád by bol pri jeho výchove a riadne sa zamestnal v spoločnosti NIKS s.r.o., ako asistent - pomocný pracovník, pričom súčasne predložila súdu rodný list dieťaťa a pracovnú zmluvu obžalovaného so zamestnávateľom z 29.08.2020. Záverom poukázala na skutočnosť, že obžalovaný bol dvakrát odsúdený za tú istú činnosť, aj v Rakúsku a aj tu na Slovensku.

Splnomocnenec poškodeného sa k veci nevyjadril, poškodený odvolanie nepodal.

Obžalovaní Y. L. a G. M. záverom zhodne uviedli, že ľutujú, čo spáchali a pridriavajú sa toho, čo povedali ich obhajkyne.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 315 ods. 1 Tr. por.), primárne konštatoval prípustnosť všetkých podaných odvolaní (306 ods. 1 Tr. por.) a tým absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že len odvolanie prokuratúry a obžalovaného G. M. sú čiastočne dôvodné.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že povinnosťou odvolacieho súdu na základe revízneho princípu, determinovaný uvedeným ustanovením, je preskúmanie len tých výrokov, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a preskúmanie správnosti konania, ktoré predchádzalo týmto napadnutým výrokom rozsudku. Výnimkou z uvedenej zásady a to, že odvolací súd musí prihliadnuť aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku, t.j. dovolania.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na

chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods.1 písm. d/, písm. e/ Tr. por. odvolací súd napadnutý rozsudok zruší aj, ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona a ak je uložený trest neprimeraný.

Podľa § 321 ods. 2 Tr. por. ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hocí i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. veta prvá odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Predovšetkým je potrebné uviesť, že obžalovaní Y. L. a G. M., po zákonom poučení podľa § 257 Tr. por. zhodne urobili na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom vyhlásenie, že sa cítia byť vinnými zo spáchania žalovaného skutku v zmysle podanej obžaloby a po zákonom poučení kladne odpovedali na všetky položené otázky v zmysle § 333 ods. 3, písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. por., pričom prokurátor nemal k vyhláseniam obžalovaných výhrady a navrhol toto ich vyhlásenie prijať a súd uznesením podľa § 257 ods. 6, ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenia obžalovaných Y. L. a G. M. o ich vine a vykonal dokazovanie ohľadne ukladaných trestov a nárokov na náhrady škody, ktoré tak aj vykonal, pričom okrem iných dôkazov, oboznámil aj pripojené spisy Okresného súdu Bratislava V, sp.zn. 4T/77/2016 a Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 0T/23/2016 a po prednese záverečných rečí napokon vyhlásil vyššie uvedený, odvolaniami prokurátora a obžalovaných L. a M. napadnutý rozsudok.

Krajský súd, podobne ako okresný súd, nemal dôvodné pochybnosti o skutkových tvrdeniach uvedených v obžalobe a preto priznanie viny obžalovanými Y. L. a G. M. považoval za logický dôsledok dôkazného stavu zisteného a prezentovaného prokurátorom v obžalobe. Y. dôsledkom rozhodnutia súdu prvého stupňa o prijatí vyhlásenia obžalovaných že sú vinní, bol aj ďalší postup súdu, keď nevykonal dokazovanie v rozsahu priznanej viny, každého z oboch obžalovaných- odvolateľov a vykonal len dokazovanie vo vyššie uvedenom rozsahu. Nakoľko na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom nebolo vykonané dokazovanie súvisiace so skutkovými zisteniami obžaloby, nemohol ani krajský súd, ako súd odvolací preskúmať, zasahovať, meniť, či prípadne spochybňovať skutkové zistenia a závery súdu prvého stupňa, prezentované vo výroku o vine v napadnutom rozsudku. Napokon odvolania prokurátorky a obžalovaných Y. L. a G. M. smerovalo len proti výroku o treste.

Vzhľadom k tomu odvolací súd nezistiac žiadne procesné pochybenie v postupe súdu prvého stupňa v súvislosti s vyhláseniami obžalovaných a ich prijatím v zmysle § 257 ods. 6, ods. 7 Tr. por. a následného uznania viny u každého z nich podľa obžaloby, nezaoberal sa z hľadiska správnosti, resp. nesprávnosti skutkových a právnych záverov v napadnutom rozsudku a zaoberal sa len výrokom o treste.

Krajský súd si preto osvojuje skutkové závery prvostupňového súdu a rovnako dospel k záveru, že skutok popísaný v napadnutom rozsudku sa stal a spáchali ho obžalovaní spôsobom v ňom popísaným. Nemá preto pochybnosti, že skutkové zistenia uvedené v skutkovej vete napadnutého rozsudku sú v súlade so stavom veci a je nimi preukázané, že obžalovaní v kritickej dobe a nezákonným spôsobom, uvedeným v skutkovej vete a právnych vetách napadnutého rozsudku u každého z obžalovaných, ako odvolateľov.

Odvolací súd si teda prehlásenia obžalovaných učené podľa § 257 ods.1 písm. b/ Tr. por. v celom rozsahu osvojil a odkazuje na príslušnú časť napadnutého rozsudku, bez potreby v celom rozsahu ho opakovať.

V nadväznosti na vyššie uvedené, ako aj vzhľadom k podaným odvolaniam prokurátorky a oboch obžalovaných len do trestu a z toho vyplývajúceho rozsahu prieskumnej povinnosti, odvolací súd nepreskúmaval výroky o vine, vrátane právnych posúdení skutku, nakoľko konanie, ktoré týmto výrokom prvostupňového rozsudku predchádzalo bolo v súlade so zákonom.

Odvolací súd však pri preskúmaní výroku o treste napadnutého rozsudku zistil zákonný dôvod na jeho zrušenie a zmenu a to z pohľadu len odvolaní prokurátorky a obžalovaného G. M. i keď neakceptoval všetky ich tvrdenia uvedené v písomne odôvodnených odvolaní, pričom odvolanie obžalovaného Y. L. nepovažoval za dôvodné.

Vo všeobecnosti je potrebné skonštatovať, že pri ukladaní trestu musí súd vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu. Túto závažnosť určuje sám zákonodarca a to stanovením rozpätia trestnej sadzby a tým, že jednotlivé trestné činy podľa stanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia zaraďuje medzi prečiny, zločiny, prípadne obzvlášť závažné zločiny. Tomuto zaradeniu potom zodpovedá buď možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov, napríklad alternatívnych, nespojených s odňatím slobody, alebo povinnosť súdu ukladať len trest odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Tr. zák. páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 34 ods. 6 Tr. zák. tresty uvedené v § 32 možno uložiť samostatne alebo možno uložiť viac týchto trestov popri sebe. Za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd uložiť trest odňatia slobody.

Pri ukladaní trestu súd musí obligatórne prihliadnúť na všetky poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. a/ - o/ Tr. zák. a prítiažujúce okolnosti podľa § 37 písm. a/-m/ Tr. zák.

Podľa § 38 ods. 1 Tr. zák. na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnúť ako na poľahčujúcu okolnosť, prítiažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnúť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a prítiažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. ak prevažuje pomer prítiažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 38 ods. 7 Tr. zák. ustanovenia odsekov 4 až 6 sa nepoužijú, ak sa súčasne ukladá zvýšený úhrnný trest alebo súhrnný trest podľa § 41 ods. 2 alebo podľa § 42, ak by súčasné použitie týchto ustanovení bolo pre páchatela neprimerane prísne.

Podľa § 38 ods. 8 Tr. zák. zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 až 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby; základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby sa nepoužije v prípadoch, keď v osobitnej časti zákona je ustanovený iba trest odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov alebo doživotie.

Podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbíhajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu; súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia veci alebo trest zákazu činnosti, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Podľa § 48 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody sa vykonáva diferencovane v ústavoch na výkon trestu odňatia slobody (ďalej len „ústav na výkon trestu“) minimálneho, stredného alebo maximálneho stupňa stráženia.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin;

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Prvostupňový súd pri ukladaní trestu obom obžalovaným prihliadol na pomery páchatel'ov, ich postoj k spáchanému skutku, teda úprimné priznanie a oľutovanie a prejavenu snahu po náprave, na ich doterajšie odsúdenia a u obžalovaného M. aj na ochotu liečiť sa z drogovej závislosti ukladal úhrnné a súhrnné tresty odňatia slobody pri tzv. remíze pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností u obžalovaného Y. L. podľa § 286 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, písm. n/, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 2, § 41 ods. 1, § 42 ods. 1 Tr. zák. v trvaní 2 roky, vzhľadom k odsúdeniu rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 4T/77/2016 zo dňa 09.09.2016, ktorý zrušil vo výroku o treste, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad a u obžalovaného G. M. podľa § 323 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, písm. n/, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 2, § 41 ods. 1, § 42 ods. 1 Tr. zák. k súhrnnému v trvaní 3 roky vzhľadom k jeho odsúdeniu trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 0T/23/2016 zo dňa 13.01.2016, ktorý výrok o treste súčasne zrušil, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Primárne je potrebné uviesť, že okresný súd správne postupoval, keď ukladal obom obžalovaným súhrnné tresty odňatia slobody v zmysle § 42 ods. 1 Tr. zák., ale pri ich ukladaní sa dopustil viacerých nesprávností, ktoré boli v rozpore so zákonom.

Z uvedeného vyplýva, že uvedený skutok a trestné činy, ktoré spáchali obžalovaní Y. L. a G. M., ktorý je predmetom tohto odvolacieho konania, teda vo veci 2T/58/2016, spáchali 10.06.2014.

Z odpisu registra trestov obžalovaného Y. L. vyplýva, že po jeho spáchaní bol odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. (nesprávny záznam v odpise registra trestov pod č. 12) rozsudkom na základe schválenej dohody o vine a treste Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 4T/77/2016, právoplatný 09.09.2016, za skutok spáchaný 10.03.2016, k trestu odňatia slobody 5 mesiacov a 29 dní, ktorý trest vykonal väzbou, z čoho vyplýva, že obžalovaný L. predmetný, teraz prejednáváný skutok spáchal skôr, ako bol vyhlásený rozsudok vo vyššie uvedenom konaní sp. zn. 4T/77/2016 a preto išlo o súbeh trestnej činnosti za ktorú v zmysle § 42 ods. 1 Tr. zák. bolo potrebné ukladať súhrnný trest s poukazom na § 41 ods. 1 Tr. zák., nakoľko vo všetkých prípadoch išlo zo strany obžalovaného Y. L. o spáchanie prečinov.

Z odpisu registra trestov obžalovaného G. M. vyplýva, že po spáchaní teraz prejednávaneho skutku bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 4T/9/2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2To/56/2015 z 18.06.2015 za prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Tr. zák. na peňažný trest 300,- Eur so stanovením náhradného trestu odňatia slobody dva mesiace, ktoré odsúdenie má obžalovaný zahladené, avšak ďalším trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 0T/23/2016 z 13.01.2016 bol odsúdený za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody 4 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a aj k trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na 18 mesiacov, ktorý trestný rozkaz bol obžalovanému doručený 13.01.2016, kedy trestný rozkaz nadobudol aj právoplatnosť. Podľa § 353 ods. 6 veta druhá Tr. por. účinky spojené s vyhlásením trestného rozkazu nastávajú jeho doručením, čo bolo v uvedenom konaní 13.01.2016 a preto teraz prejednáváný skutok spáchaný 10.06.2014 spáchal skôr, ako mu bol doručený vyššie uvedený trestný rozkaz sp. zn. 0T/23/2016 za skutok z 10.01.2016 a preto bolo potrebné taktiež ukladať súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., ale s poukazom na § 41 ods. 2 Tr. zák., nakoľko išlo o spáchanie zločinu a prečinu spáchaných v jednočinnom súbehu z teraz prejednávanej veci a prečinu z právoplatne skončenej veci sp. zn. 0T/23/2016. Preto správne namietal prokurátor v odvolaní, že obžalovanému G. M. bolo nutné za zbiehajúcu trestnú činnosť ukladať jeden jednotný súhrnný trest a to podľa tzv. asperačnej zásady (§ 41 ods. 2 Tr. zák.), pretože teraz ho súd uznal vinným zo spáchania dvoch trestných činov, jedného zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. a bol už aj právoplatne odsúdený uvedeným trestným rozkazom za spáchanie prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. a všetky tieto trestné činy teda boli spáchané vo viacčinnom súbehu. Z tohto hľadiska preto bolo potrebné obžalovanému ukladať jeden súhrnný trest za všetky zbiehajúce sa skutky, podľa zásad pre ukladanie úhrnného trestu, keď podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. veta prvá, podľa ktorého ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu; súd uloží páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody.

V tejto súvislosti je však potrebné pritom uviesť, že Nálezom ÚS SR publikovaným v Zbierke zákonov pod č. 428/2012 zo dňa 28.11.2012 bolo vyslovené, že v § 41 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Podľa čl. 125 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky ustanovenie § 41 ods. 2 slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov dňom vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky stráca účinnosť. Ak Národná rada Slovenskej republiky neuvedie toto ustanovenie zákona do súladu s Ústavou Slovenskej republiky, stráca po šiestich mesiacoch od vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky platnosť. Z vyššie citovaného výroku nálezu Ústavného súdu SR jednoznačne vyplýva, že citovaná časť ustanovenia

§ 41 ods. 2 veta za bodkočiarkou Tr. zák. je nielen v nesúlade s Ústavou Slovenskej republiky, ale taktiež dňom publikácie nálezu v Zbierke zákonov stratila účinnosť. Vzhľadom k tomu vyššie citovanému zákonnému ustanoveniu § 42 ods. 1 Tr. zák. „súd uloží páchateľovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ už nie je platné ustanovenie, ktoré aj odvolací súd neaplikoval.

Dodržaná bola aj podmienka stanovená v § 42 ods. 3 Tr. zák., že ustanovenie o súhrnnom treste sa nepoužije, ak skoršie odsúdenie je takej povahy, že sa na páchateľa hľadí, ako by nebol odsúdený, vzťahujúcu sa k vyššie uvedenému odsúdeniu sp. zn. 4T/9/2015.

V tomto smere je potrebné ešte zdôrazniť, že prvostupňový súd nesprávne ukladal u oboch obžalovaných pri súhrnnom treste aj trest úhrnný, nakoľko súhrnný trest ukladaný podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. nahrádza úhrnný trest a preto nie je možné jedným trestom ukladať úhrnný aj súhrnný trest.

V danom prípade najprísnejšie trestným činom u obžalovaného Y. L. je prečin poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 286 ods. 1 písm. h) Tr. zák. pri ktorom zákonodarca upravil trestnú sadzbu odňatia slobody na jeden až päť rokov a u obžalovaného G. M. zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., pri ktorom zákonodarca upravil trestnú sadzbu odňatia slobody na tri až osem rokov.

S poukazom na zákonné ustanovenie § 42 ods. 1 Tr. zák. pri ukladaní súhrnného trestu či už podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. (obžalovaný Y. L.) alebo 41 ods. 2 Tr. zák. (obžalovaný G. M.) odvolací súd opätovne dôsledne zvažoval všetky vyššie uvedené hľadiská pre ukládanie druhu trestu a jeho výmery s poukazom aj na všetky odvolacie námietky či už prokurátora alebo oboch obžalovaných. Obligatórne pritom opätovne zvažoval u obžalovaných aj všetky poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. a/ - o/ Tr. zák. a priťažujúce okolnosti podľa 37 písm. a/-m/ Tr. zák.

Zistil tak, súhlasne s názorom súdu prvého stupňa, že obom obžalovaným je potrebné priznať jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., teda že sa obaja priznali k spáchaným trestným činom a tento aj úprimne oľutovali.

Odvolací súd zhodne s názorom prokurátora, vzhľadom na vyhlásenie oboch obžalovaných o ich vine, nemohol aplikovať aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., teda že obaja napomáhali pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom.

Vzhľadom na nejednotnú prax súdov pri aplikovaní uvedenej poľahčujúcej okolnosti, trestnoprávne kolégium Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016, na zjednotenie v otázke možnosti / nemožnosti priznania poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. n/ a písm. l/ Tr. zák. v prípade prijatia vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/ alebo písm. c/ Tr. por. ustálil, že súd po podaní obžaloby rozhoduje spor medzi obžalobou a obhajobou podľa pravidiel kontradiktórneho procesu-objasňovanie (v zmysle zistenia skutkového stavu veci) je doménou orgánov činných v trestnom konaní podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku. Preto samotné priznanie obžalovaného nemôže byť poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. Analógia je pri aplikácii Trestného zákona neprípustná v zmysle rozširovania podmienok trestnosti činu nad rámec zákona. V iných smeroch je prípustná, ak v prospech páchateľa odstraňuje medzeru v zákone a zodpovedá zmyslu a významu riešenej otázky vo vzťahu k analogicky použitému ustanoveniu. Ak možno páchateľovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a *minor ad maior* (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchateľ (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. Preto priznanie poľahčujúcej okolnosti v podobe napomáhania pri objasňovaní trestnej činnosti vyžaduje, aby páchateľ pomáhal tým orgánom, ktoré sú na to určené, teda orgánom činným v trestnom konaní (v rámci prípravného konania) a súdu. V tomto smere preto odvolací súd poukazuje na vyššie podrobne uvedené odvolacie námietky prokurátora, pre ktoré nebol možné ani jednému z obžalovaných priznať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák.

Na druhej strane u obžalovaného Y. L. správne prvostupňový uznal priznal dve priťažujúce okolnosti, že spáchal viac trestných činov podľa § 37 písm. h/ Tr. zák. a podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., že už bol odsúdený, nakoľko podľa odpisu registra trestov má 14 záznamov o odsúdeniach. Vzhľadom k tomu, pri prevahe priťažujúcich okolností mu bolo potrebné ukladať súhrnný trest, tak, ako mu ho správne ukladal už prvostupňový súd podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák. teda za viac trestných činov, prečinov.

Na základe vyššie uvedeného preto odvolací súd vo výroku uvedeným postupom ukladal obžalovanému Y. L. trest opätovne, a to na základe odvolanie prokurátora, keď podľa § 286 ods. 1 Tr. zák. § 38 ods. 2, ods. 4 s použitím § 36 písm. 1/, § 37 písm. h/, písm. m/ a § 42 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky a 4 mesiace, nakoľko vyššie uvedeným postupom mal obžalovaný prevahu priťažujúcich okolností v pomere 2:1 k poľahčujúcim okolnostiam a postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. kedy sa obžalovanému zvyšovala dolná hranica trestnej sadzby o 1/3, teda na 2 roky a 4 mesiace, pri zachovaní hornej hranice 5 rokov, keďže za najprísnejší prečin poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 286 ods. 1 Tr. zák. zákonodarca stanovil trestnú sadzbu odňatia slobody na jeden až päť rokov, pričom uvedeným postupom bolo nakoniec potrebné obžalovanému ukladať súhrnný trest odňatia slobody v uvedenom rozpätí trestnej sadzby. Odvolací súd tak ukladal trest na dolnej hranici zákonom upravenej trestnej sadzby a to predovšetkým vzhľadom na dátum spáchania skutku, od ktorého už uplynula doba viac ako 6 rokov a najmä na priznanie obžalovaného k spáchanému skutku a celkový postoj k trestnej činnosti. Preto v tomto smere bolo odvolanie prokurátora dôvodné.

K odvolaniu obžalovaného, ktorý žiadal ukladať súhrnný trest aj k odsúdeniu Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 3T/115/2017 z 22. 03. 2018, odvolací súd dodáva, že toto odsúdenie je už recidívou a nie súbehom trestnej činnosti, nakoľko išlo o skutok spáchaný 26.07.2017, teda spáchaný po predchádzajúcom odsúdení Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 4T/77/2016 z 09.09.2016, ku ktorému sa ukladal súhrnný trest v tomto konaní.

Správne bolo aj zaradenie obžalovaného Y. L. podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. pre výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Preto rovnako rozhodol aj odvolací súd o zaradení obžalovaného pre výkon uloženého trestu.

Správny a zákonu zodpovedajúci bol aj výrok, ktorým prvostupňový súd podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil rozsudok Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 4T/77/2016 z 09.09.2016, právoplatný 09.09.2016, v časti výroku o treste, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad, ktorý senát odvolacieho súdu rovnako uložil.

Pochybil však prvostupňový súd vo viacerých smeroch pri ukladaní trestu obžalovanému G. M., okrem už vyššie uvedeného, keď nemal priznať obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. a nesprávne ukladal pri správnom ukladaní súhrnného trestu aj súčasne úhrnný trest, keď obžalovanému v jeho neprospech priznal aj dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák.

Tak, ako je vyššie uvedené, obžalovanému G. M. bolo potrebné vyššie uvedenými úvahami ukladať súhrnný trest za jeden zločin spáchaný v jednočinnom súbehu s prečinom a jeden prečin za zbiehajúcu trestnú činnosť, teda už vo viacčinnom súbehu. Spáchanie druhého (aj ďalšieho) trestného činu, ako priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zák. sa nepoužije, len ak je potrebné z dôvodu viacčinného súbehu trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom aplikovať asperačnú zásadu v zmysle § 41 od. 2 Tr. zák. Spáchanie druhého trestného činu, popri zločine, je totiž okolnosťou podmieňujúcou použitie prísnejšej trestnej sadzby podľa naposledy citovaného ustanovenia. Platí teda, že okolnosť podmieňujúca použitie prísnejšej trestnej sadzby môže byť takto použitá nielen podľa úpravy obsiahnutej v ustanovení osobitnej časti Trestného zákona (jeho príslušnom vyššom oseku), ale aj v ustanovení všeobecnej časti Trestného zákona (§ 41 ods. 2). Ak je potom takto použitá, jej duplicitnému použitiu ako priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zák. bráni zásada „ne bis in idem“ vyjadrená v § 38 ods. 1 Tr. zák., na čo už bolo vyššie poukázané pri nesprávnych úvahách a odôvodnení prvostupňového rozsudku. Správne boli preto úvahy prokurátora, pokiaľ namietal nesprávny postup okresného súdu, keď ukladal súhrnný trest s poukazom na § 41 ods. 1, ale správne ho mal ukladať s poukazom na § 41 ods. 2 Tr. zák.

Nesprávny postup okresného súdu bol aj pri priznaní priťažujúcej okolnosti obžalovaného M. podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., že už bol za trestný čin odsúdený, pričom súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať, nakoľko pred spáchaním teraz prejednávaného skutku obžalovaný M. síce bol 9 krát súdne trestaný, avšak na všetky tieto jeho odsúdenia sa hľadí, ako by nebol odsúdený. Preto túto priťažujúcu okolnosť odvolací súd obžalovanému nepriznal a vyššie uvedeným postupom, pri priznaní len jednej poľahčujúcej okolnosti bolo potrebné obžalovanému ukladať podľa § 323 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/ a § 42 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody.

Pri úprave trestnej sadzby podľa osobitnej časti Trestného zákona podľa § 323 ods. 2 Tr. zák. a § 38 ods. 3 a § 42 ods. 1 s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák., konkrétne rozpätie trestnej sadzby sa určuje tak, že najprv sa urobí úprava trestnej sadzby podľa § 38 Tr. zák. a až následne podľa § 41 ods. 2 Tr. zák.

Keďže obžalovaný G. M. mal prevahu poľahčujúcich okolností postupom podľa § 38 ods. 3 Tr. zák., znižovala sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby najprísnejšieho trestného činu, zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 2 Tr. zák., kde je trestná sadzba odňatia slobody tri až osem rokov, o jednu tretinu, teda na 76 mesiacov (6 rokov a 4 mesiace) pri ponechaní dolnej hranice trestnej sadzby.

Senát odvolacieho súdu ukladal trest obžalovanému M. na dolnej hranici trestnej sadzby rovnako, ako u obžalovaného Y. L., vzhľadom na dátum spáchania skutku, od ktorého uplynula už značná doba, viac ako 6 rokov, pričom súd neprihliadol na ďalšie odsúdenia obžalovaného po spáchaní skutku, v zmysle vety za podkočiarkou § 37 písm. m/ - súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať a napriek tomu, že podľa odpisu registra trestov obžalovaného, ktorý bol doposiaľ 13 krát súdne trestaný, pred spáchaním teraz prejednávaného skutku, na deväť odsúdení sa hľadí na neho, ako by nebol odsúdený, na odsúdenie, ku ktorému sa ukladal súhrnný trest nemožno prihliadať, pričom odvolací súd prihliadol aj na postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti a aj jeho osobné a rodinné pomery, na ktoré poukázala obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí (narodenie dieťaťa, zamestnanie sa).

K odvolacej námietke obžalovaného M., že za uvedený skutok už bol odsúdený v Rakúskej republike, odvolací súd dodáva, že ide síce o skutok, na ktorú nadväzovalo konanie v predmetnej veci, ale išlo o úplne iné skutky (krádeže).

Preto aj zaradenie obžalovaného prvostupňovým súdom bolo v rozpore so zákonom, keď ho podľa § 48 ods. 2 písm. b / Tr. zák. pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin a preto ho v zmysle § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia tak, ako správne žiadal aj prokurátor v podanom odvolaní.

Dôvodné bolo odvolanie prokurátora vo vzťahu k obžalovanému M. aj neuloženie trestu zákazu činnosti spolu pri uložení súhrnného trestu, nakoľko prehliadol, že výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 0T/23/2016 zo dňa 13.01.2016, ktorý bol napadnutým rozsudkom zrušený, obsahuje aj výrok o uložení trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkého druhu na dobu 18 mesiacov. Toto pochybenie preto odvolací súd taktiež napravil, tak, ako vyplýva z výroku tohto rozsudku.

Odvolací súd tak postupoval u oboch obžalovaných pri ukladaní súhrnných trestov rešpektujúc tak aj vetu druhú ustanovenia § 42 ods. 2 Tr. zák., že súhrnný trest nesmie byť miernejší, ako trest uložený skorším rozsudkom, resp. trestným rozkazom, u obžalovaného Y. L. je zvýšený o 4 mesiace a u obžalovaného G. M. v rovnakej výmere 3 rokov, ako prvostupňový súd, ale s použitím iných hmotnoprávných zákonných ustanovení, nevyhnutných pri ukladaní trestu, ako vyplýva z už vyššie uvedeného.

Odvolací súd záverom dodáva, že takto uložené tresty sú aj v súlade so zásadou, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada

proporcionalnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom - potencionalným páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a (retribúcia). Obaja obžalovaní sú recidivistami na páchanie rôznorodej trestnej činnosti a uložené tresty preto dôsledne vychádzajú zo zásad pre ukladanie trestov zmysle ustanovenia § 34 Tr. zák. a zahŕňajú tak individuálnu, ako aj generálnu prevenciu a zároveň vyjadrujú morálne odsúdenie páchatel'ov spoločnosťou.

Keďže zrušením výrokov o trestoch bolo potrebné zrušiť aj výroky o spôsobe ich výkonov, v súlade so zákonom boli obžalovaní zaradení do príslušných ústavov na výkon trestov, obžalovaný Y. L. so stredným stupňom stráženia, zodpovedajúco ustanoveniu § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., pretože obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin a obžalovaný G. M. s minimálnym stupňom stráženia, zodpovedajúco ustanoveniu § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., pretože obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Rovnako tak bolo potrebné podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súčasne zrušiť aj výroky o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 4T/77/2016 z 09.09.2016, právoplatný 09.09.2016, v časti výroku o treste, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad u obžalovaného Y. L. a trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 0T/23/2016 z 13.01.2016, právoplatný 13.01.2016, v časti výroku o treste, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad u obžalovaného G. M..

Pokiaľ ide o výroky o náhrade škody, odvolací súd tieto nepreskúmaval, vzhľadom na obmedzený revízny princíp, pretože odvolanie prokurátora bolo podané len proti výrokom o trestoch, obžalovaní taktiež odvolanie voči náhradám škody nepodali a žiadna poškodená strana odvolanie nepodala.

Vo zvyšnej, nezrušenej časti napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zostal nedotknutý, teda výroky o vine, právnom posúdení skutku a náhradách škody u oboch obžalovaných, ako aj výroky o treste prepadnutia veci a ochrannom liečení u obžalovaného G.

Odvolací súd tak výrokom v bode I. rozhodol na základe odvolaní podaných prokurátorom a obžalovaného G. a odvolanie obžalovaného Y. zamietol ako nedôvodne podané podľa § 319 Tr. por. v výrokom v bode II.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.